

Rafaj aj Lipšic chcú trest smrti

Doživotný trest nie je dostatočne odstrašujúci, a preto je potrebné v Európe obnoviť diskusiu o treste smrti, tvrdil v relácii televízie Joj De Facto Rafael Rafaj z SNS.

„Je otázne, či ochrana vraha a beštii stojí vyššie ako ochrana obetí,“ tvrdí Rafaj, ktorý si uvedomuje, že trest smrti zakazuje Rada Európy, ako aj dohovory o ľud-

ských právach.

Aj podpredseda KDH Daniel Lipšic súhlasí, že trest smrti má vyšší odstrašujúci účinok ako doživotné väzenie. „Pôvodne som bol proti trestu smrti, ale názor som zmenil,“ vyhlásil Lipšic, podľa ktorého najvyšší trest neodsudzuje ani katolícka cirkev. (tasr)

SME, 19.10.2009

So zavedením registrovaných partnerstiev na Slovensku o čosi viac ľudí súhlasí ako je proti

So zavedením registrovaných partnerstiev na Slovensku o čosi viac ľudí súhlasí ako je proti. Vplyva to zo septembrového prieskumu agentúry Focus na reprezentatívnej vzorke vyše 1000 osôb. Kým 44% opýtaných im prejavilo podporu, nesúhlasne sa vyjadrilo 41% respondentov. Tému sa venuje redaktor Peter Valovič.

Redaktor: „Zákon o registrovaných partnerstvách by mal osobám homosexuálneho páru dovoliť, aby mali všetky práva a povinnosti heterosexuálnych párov.“

Július Kolenič, iniciatíva Inakosť: „Až 45% respondentov by určite alebo skôr podporilo zákon o životnom partnerstve párov rovnakého pohlavia, čo je veľký pokrok.“

Redaktor: „Registrované partnerstvo totiž podľa neho nijako neohrozuje inštitút manželstva medzi mužom a ženou. Je to skôr prostriedok na zavedenie systému a poriadku.“

Július Kolenič, iniciatíva Inakosť: „Páry, ktoré by vstúpili do životného partnerstva by mali napríklad voči sebe navzájom vyživovaciu povinnosť, to znamená do určitej miery odbremeňujú štát postarať sa o jedného z týchto partnerov, ak by sa mu niečo stalo.“

Redaktor: „Registrované partnerstvá odmieta strana KDH. Daniel Lipšic si myslí, že štát by mal uprednostňovať iba také vzťahy, ktoré môžu vytvoriť rodinu a potomkov, teda také, ktoré zaručia budúcnosť spoločnosti.“

Daniel Lipšic, poslanec NR, KDH: „Ja som prvý, ktorý by vystúpil proti

tomu, aby ktokoľvek bol diskriminovaný pre svoju sexuálnu orientáciu. Ale iná vec je, ktorému partnerstvu prizná štát privilegované postavenie.“

Redaktor: „Homosexuáli vraj nepotrebujú žiadny osobitný zákon.“

Daniel Lipšic, poslanec NR, KDH: „Majetkové spoločenstvo a dedenie to už dnes riešené je. Ak naozaj jediný problém je zisťovanie zdravotného stavu o partnerovi, alebo proste deň voľna pre partnera, za to by som kľudne zdvihol ruku a nemusíme prijímať osobitný zákon, ktorý povýši aj symbolicky registrované partnerstvá na úroveň manželských zväzkov.“

Redaktor: „V prieskume sa štvrtina opýtaných vyjadrila, že s registrovanými partnerstvami rozhodne nesúhlasí. Podľa vicepremiéra Dušana Čaploviča je však dôležité, aby sa na takto dôležitom zákone zhodla celá spoločnosť.“

Michal Kaliňák, hovorca vicepremiéra Dušana Čaploviča: „Vicepremiér upozorňuje aj na to, že prijatie komplexnej legislatívy, týkajúcej sa registrovaných partnerstiev, je potrebné v rámci celospoločenského a politického konsenzu.“

Redaktor: „Medzi práva osôb rovnakého pohlavia, zakotvené v registrovanom partnerstve, by malo patriť aj právo o prístupe k informáciám o zdravotnom stave partnera alebo partnerky, nárok na voľno v zamestnaní pri úmrtí, alebo nárok na priznanie ošetrovného.“

Peter Valovič

Rádio Slovensko, 17.10.2009

ŠPANIELI POVSTALI

Milión ľudí protestovalo proti liberalizácii zákona o interrupciách. Madrid zaplavilo viac ako milión Španielov.

Protestovali proti zmierneniu podmienok umelého prerušenia tehotenstva. Nová interrupčná legislatíva ľavicovej vlády premiéra Josého Zapatera má Španielkám umožniť potrat do 14. týždňa tehotenstva. Ide o výrazné uvoľnenie súčasne platných zákonov. Tie ženy umožňujú potrat iba za výnimočných okolností. Španielsko je pritom silne katolícka krajina a tieto témy tam hrajú významnú úlohu. Tamjších konzervatívcov poburuje aj ďalšie ustanovenie Zapaterovho zákona. To by umožnilo dievčatám už od veku šestnásť rokov požiadať o potrat bez vedomia rodičov.

Vláda Josého Zapatera je v etických otázkach dlhodobo liberálna. Zjednodušila rozvodové konania a legalizovala sobáše homosexuálov.

Poštvala si však proti sebe nielen pravicovo a konzervatívne zmýšľajúcich voličov, ale aj mnoho veriacich.

(ho), Plus jeden deň, 19.10.2009

Novým lídrom je Žilina

Futbalisti najskôr svätili kaplnku, potom predbehli Slovan v tabuľke

V zaujímavom a rušnom dueli o prvé miesto v tabuľke boli úspešnejší Žilincania. Tabuľku vedú s dvojbodovým náskokom pred Slovanom, ktorý má ešte zápas k dobru.

Dve a pol hodiny pred výkopom bola na štadióne v Žiline omša. Biskup Žilinskej diecézy svätí novú kaplnku v bezprostrednej blízkosti trávniku. Modliť sa tak na štadióne môžu všetci hráči i tréneri MŠK. Omšu prenášali aj na veľkoplošnej obrazovke. A investícia sa majiteľovi MŠK zrejme vyplatila aj športovo. Po zápase boli už jeho hráči na čele Corgoň ligy. Najskôr Hapal s Pečalkom svätí kaplnku, hráči potom na ihrisku Slovan v dôležitom zápase prekvapivo jasne porazili. Michal Trško, SME, 19.10.2009

Na Mikolajovej konferencii kritizovali vládu

Vlastenectvo sa na Slovensku nenoší. V školách sa o ňom neučí, médiá slúžia len cudzím záujmom. Včera tieto myšlienky nešíril premiér Robert Fico, ale minister školstva Ján Mikoš z SNS v Smoleniciach organizoval vedeckú konferenciu: Vlastenectvo a tradície vo výchove a vzdelávaní.

„Brzdíči a sypači piesku do nášho národného stroja sú rozložení na miestach, o ktorých sa nám ani nespomína, a pracujú ako včeličky,“ takýchto vyjadrení boli príspevky, ktoré zazneli, plné, takže pripomínala podujatia na podporu osamostatnenia Slovenska v roku 1992.

Prišli mnohí ľudia známi z vtedajších dní - predseda Matice Jozef Marušák či historici Matúš Kučera a Anton Hrnko. o vzťahu k vlasti však hovorili aj šéf kancelárie prezidenta Milan Čič, kardiochirurg Viliam Fischer, nitriansky biskup Viliam Judák, či poslanec SNS Jozef Rydlo.

Napríklad o novele školského zákona, ktorá rieši zemepisné názvy v menšinových učebniciach, Kučera povedal: „Keby si niekto bol uvedomil, že názov dediny je kultúrohistorický fenomén, neboli by naši páni poslanci odhlasovali taký sprostý zákon.“ Vyslúžil si potlesk.

Drahošlav Máchala, ktorý písal aj prejav Ficovi, povedal, že vlády, vrátane tej dnešnej, nepochopili, že majú vládnuť, nie diskutovať, a že minister by mal zaviesť viac hodín slovenčiny. Ak sa na školách „znova začnú spievať slovenské pesničky, nie hip-hop“, minister podľa neho dosiahne toľko ako futbalová reprezentácia. „Stále počúvam o menšinách, gejoch, lesbičkách, o ich právach, ale takmer nič nepočujem o svätom práve štátotvorného národa.“

Došlo aj na zámer „maďarskej irendy“ zaviesť na celom Slovensku dvojazyčnosť s pomocou protištátnych médií. „Nuž ale keď je niekto v službe zoldnierskej, musí, či je tak alebo onak,“ povedal 77-ročný Kučera - ako jediný hovoril bez papiera.

Publikum tvorilo asi 60 úradníkov, vedcov a učiteľov. Jeden bývalý učiteľ na základnej škole povedal, že by z príspevkov mohol aplikovať možno len dve vety, ale že práve na tejto úrovni sa musí prísť na to, ako žiakov viesť k vlastenectvu. (joč), SME, 17.10.2009

Košice za hlavné mesto Slovenska v boji proti chudobe

Andrea Lučanská, moderátorka: „Chudoba je celosvetovým problémom a týka sa aj vyspelých krajín. Organizácia spojených národov vyhlásila 17. október za Deň boja proti chudobe. Organizátori si tento rok zvolili Košice za hlavné mesto Slovenska v tomto boji. V metropole východu sa v týchto dňoch koná aj trojdňový veľtrh sociálnych aktivít zameraných práve na chudobu.“

E. Šándorová, redaktorka: „Kde sú ľudia odsúdení na život v chudobe, tam sú porušované ľudské práva. Zjednotiť sa pre ich dodržiavanie je našou svätou povinnosťou. Slová duchovného Jozefa Brežinského sú myšlienkou tohto dňa.“

Natočené:

Katarín Hulmanová, predsedníčka, Fórum kresťanských inštitúcií, Bratislava: „Vidíme chudobu vo svete a niekedy máme pocit, že sa s tým nič nedá robiť. Snažíme sa aj senzibilizovať verejnosť voči týmto problémom.“

E. Šándorová, redaktorka: „Chudoba obmedzuje prístup ku

vzdelaniu, k lekárskej starostlivosti a k celkovému rozvoju spoločnosti. Bojovať ale musia nielen charity a cirkev, ale dôležitá je spolupráca sektorov, záujem samosprávy, i celého štátu.“

Natočené: anketa

opýtaná 1: „Nie sme ochotní, alebo tak nejako viacej dať pre tých chudobných a žiaľ, možno že tí, čo majú najviac peňazí, dávajú najmenej.“

opýtaný 2: „Mali by si aspoň na jeden mesiac ukrátiť platy v parlamente a potom by pochopili, asi ako by to šlo.“

Martin Uhál, Teologická fakulta Katolíckej univerzity, Košice: „Cirkev pripomína potrebu zmeny zmýšľania a zmeny mravov, láska vôbec k človeku a nazvime to humanizmom.“

E. Šándorová, redaktorka: „Podľa slov biskupov je ľudskosť a duševné cítenie prvým krokom, aby sa zabránilo, že chudoba bude hudbou budúcnosti.“ STV 2, 16.10.2009

Vatikán otvoril brány anglikánom

Pápež umožní anglikánom, ktorí sa chcú pričleniť ku katolíckej cirkvi, zachovať si identitu aj niektoré obrady.

Začlenia sa do katolíckej cirkvi, ponechajú si však svoju identitu aj niektoré liturgické obrady. Tak znie ponuka Vatikánu anglikánom, ktorí sú sklamaní vývojom v ich cirkvi.

Pápež Benedikt XVI. vytvorí pre anglikánov, ktorí chcú prestúpiť na rímskokatolícku vieru, novú cirkevnú štruktúru. Oznámil to včera prefekt Kongregácie pre náuku viery William Joseph Levada.

Katolícka cirkev tak chce vyhovieť viacerým žiadostiam anglikánov, ktorí sú rozčarovaní svätením žien za kňazov a biskupov, sprístupnením kňaz-

stva pre homosexuálov či zehnaním zväzkov gayov a lesbičiek.

„Títo anglikáni, ktorí sa obrátili na Svätú stolicu, jasne prejavili svoju túžbu po úplnej, viditeľnej jednote v jednej, katolíckej a apoštolskej cirkvi,“ citovala agentúra AP Levadu.

Nová kanonická štruktúra umožní aj ženatým anglikánskym kňazom vykonávať svoju funkciu v katolíckej cirkvi, nebudú sa však môcť stať biskupmi. Levada nespresnil, koľko anglikánov chce ku katolíkom prestúpiť.

Anglikánsky arcibiskup Rowan Williams označil ponuku Vatikánu za „ukončenie obdobia neistoty“ pre nespokojných anglikánov. (toh)

SME, 21.10.2009

Zatkli kňaza

V Mexiku zatkli kňaza, ktorý mal vyše roka zadržiavať a zneužívať maloletého chlapca z detského domova.

Podľa informácií mexickej polície je kňaz Obnovenej kresťanskej cirkvi Ignacio Juárez Escamilla už týždeň v domácom väzení. Cirkev sa od prípadu dištancuje. (sita), Plus jeden deň, 19.10.2009

Veriaci bojovali proti režimu sviečkami

Katolícky disent zaujímala skôr náboženská sloboda. Zmenilo sa to až rok pred revolúciou

Komunisti vedeli, že na katolíckom Slovensku je ich najväčším nepriateľom cirkev. Aj preto išiel režim odbojným kňazom a ich stúpencom tvrdo po krku.

Takmer celú normalizáciu chceli slovenskí veriaci a ich duchovní od komunistického režimu len jedno - väčšie náboženské slobody. Stretávali sa v kostoloch, na puľach, pašovali zakázanú náboženskú literatúru. Aj toto bol jeden zo spôsobov, ako bojovať s totalitou, ktorému však chýbal širší občiansky rozmer.

„Katolícka cirkev nikdy nebojovala za politické slobody, nie je to v jej náplni,“ myslí si bývalý disident Anton Selecký.

Zmenilo sa to až 25. marca 1988, keď Ján Čarnogurský a František Mikloško zorganizovali na bratislavskom Hviezdoslavovom námestí sviečkovú demonštráciu. K vymenovaniu nových biskupov a náboženským slobodám pribudla aj požiadavka za „úplné dodržiavanie občianskych práv v Československu“.

Režim síce odpovedal vodnými delami a obuškami, práve táto udalosť však bola predzvesťou revolúcie, ktorá spojila všetkých Slovákov bez rozdielu vierovyznania.

Tajná cirkev

Prví odporcovia režimu z prostredia cirkvi sa na Slovensku objavili už po februári 1948. Komunisti však akýkoľvek náznak odporu tvrdo potlačili. V apríli 1950 obsadili všetky kláštory v Československu, viacerí kňazi aj rehoľníci skončili vo väzení. Cirkev to však nezlomilo, naopak - počas celej normalizácie fungovala jej podzemná (tajná) odnož, v ktorej sa angažovali politickí väzni aj bežní veriaci.

Seleckého priviedla do tohto prostredia skúsenosť jeho otca, hudobného skladateľa. „Po februári 1948 nemohol pôsobiť v cirkvi ani učiť hudbu. Rodina to cítila, takže som vyrastal v duchu, že komunizmus nie je dobrý.“ Keď bol na vojne, vznikla Charta 77. „Bol to dôležitý moment v mojom živote.“ Rozhodnutie angažovať sa v disente v ňom dozrelo, keď sa dozvedel, že jeho priateľ, kňaza Jána Rusnáka zabili eštabáci.

V roku 1979 vycestoval Selecký

za kňazom Antonom Hlinkom, ktorý bol spravodajcom Slobodnej Európy v Mníchove. Naučil sa, ako pašovať zakázanú náboženskú literatúru a podávať správy o situácii na Slovensku. V tom čase sa stretával aj s tajne vysväteným kňazom, ktorý chcel emigrovať. Útek však nevyšiel, takže Selecký, ktorý mu pomáhal, dostal desať mesiacov, odsedel si sedem.

Stretnutie s Čarnogurským

Vo väzení sa zoznámil s Jánom Čarnogurským, ktorý sa stal jeho obhajcom. „Zistil som, že všetko bolo veľmi konšpiratívne. V podstate ma vysadili z padáka na nejaké územie a povedali, teraz pracuj,“ spomína Selecký. Pracoval sólo, aby nebudil zbytočnú pozornosť. Spôčiatku nechodil ani na stretnutia veriacich, pre ktorých bol veľkou autoritou tajne vysvätený kňaz Ján Chryzostom Korec.

V 80. rokoch začal Selecký mapovať politické procesy s odporcami režimu. Nahral aj rozhovor s učiteľkou Janou Mičiarovou, ktorá sa obrátila z ateizmu na vieru. Bola prvým človekom, ktorý poskytol po roku 1968 interview do Slobodnej Európy pod vlastným menom.

Selecký začal mať problémy. Keď robil v roku 1986 na púti v Levoči rozhovory s františkánmi, eštabáci si ho odfotili, aby mali dôkazy o jeho „protištátnej činnosti“. Začali ho sledovať, vláčiť po výsluchoch, nasledovali domové prehliadky. Štrnásteho augusta 1989 polícia Seleckého znovu zatkla, tentoraz ako člena bratislavskej päťky. Nasledoval proces, v ktorom bol napokon 15. novembra 1989 oslobodený. O dva dni vypukla revolúcia.

Jána Čarnogurského prepustili z väzenia až po troch mesiacoch 25. novembra 1989. „Do politiky som chcel skočiť hneď, ako to bude možné. Bolo to vzrušujúce a zaujímavé obdobie, mal som pocit, že sledujem dobrú ideu, čo mi dávalo silu.“

Katolícky disent

- koncom 60. rokov vzniká tajná cirkev - jej zakladateľmi boli Vladimír Jukl, Silvester Krčmery a Ján Chryzostom Korec

- sústredila sa na pašovanie zakázanej náboženskej literatúry - veriaci organizovali aj púte, v roku 1985 sa stretli na Velehrade

- viac ako 100-tisíc ľudí vtedy žiadalo náboženskú slobodu

- v roku 1987 podpísalo pol milióna ľudí petíciu moravských katolíkov - 25. marca 1988 zorganizovali Čarnogurský s Mikloškom sviečkovú demonštráciu

Marek Vagovič
SME, 19.10.2009

Spájal ich Ján Langoš

Keby padol režim neskôr, stal by sa ústrednou postavou disentu.

Ku kľúčovým postavám občianskeho disentu patril spisovateľ Milan Šimečka. V 50. rokoch prednášal marxizmus, po okupácii ho vyhodili zo strany aj z univerzity. V roku 1981 ho zatkli, vo väzení strávil viac ako rok. Na disidentských chalupách mal vždy prejav, tzv. správu o stave spoločnosti. Povesť bol svojim optimizmom, keďže aj v hlbokoj totalite tvrdil, že režim postupne slabne.

Ďalšou dôležitou osobou bol filozof Miroslav Kusý, ktorý tiež začínal ako marxista. V rokoch 1968 - 1969 bol dokonca členom Ústredného výboru KSS, kde viedol ideologické oddelenie. Neskôr sa stal jedným z prvých signatárov Charty 77, za čo ho vyhodili z univerzity, takže sa živil ako robotník. Pred revolúciou pravidelne prispieval do rádia Slobodná Európa, kde kritizoval vtedajšie pomery. V lete 1989 ho ŠtB zatkla, ako člen tzv. bratislavskej päťky strávil 2 mesiace vo väzení.

V 80. rokoch bol jedným z najaktívnejších disidentov aj Ján Budaj. Organizoval happeniny a performanace, podieľal sa na tvorbe samizdatov. „Často som s nim nesúhlasil, ale vedel ľudí presvedčať, mal energiu,“ hovorí Martin Šimečka. K významným disidentom patril aj Ján Langoš, ktorý vydával s Jánom Čarnogurským Bratislavské listy. „Aj Langoš bol katolík, ktorý však veril na hlbší ako náboženský princíp slobody, čím prepájal tieto dva svety,“ myslí si Šimečka. Langoš mal takú autoritu, že keby padol režim neskôr, stal by sa zrejme ústrednou postavou celého disentu.

Aktívni odporcovia režimu boli aj v Košiciach, kľúčovou postavou bol Marcel Stryko. Tí sa však viac sústredili na komunikáciu s Prahou, ktorú považovali za jadro disentu.

(vag), SME, 17.10.2009

Na Slovensko previezli vyše 300-tisíc kníh

Politickými lídrami katolíckeho disentu boli Ján Čarnogurský a František Mikloško. Duchovným vodcom tajnej cirkvi Ján Chryzostom Korec, kľúčovou spojkou v zahraničí Anton Hlinka.

Ján Čarnogurský sa začal v katolíckom disente angažovať v sedemdesiatych rokoch. Zastupoval náboženských aktivistov aj disidentov, za čo ho v roku 1981 vylúčili z advokácie. Koncom 80. rokov začal s Jánom Langošom vydávať samizdatový časopis Bratislavské listy. V marci 1988 zorganizoval sviečkovú demonštráciu, v auguste 1989 ho zatkli ako člena bratislavskej päťky.

František Mikloško patril v 80. rokoch k významným aktivistom tajnej cirkvi. Spolu s Čarnogurským patril k hlavným organizátorom sviečkovej demonštrácie. Mikloško udržiaval čulé kontakty aj s občianskym disentom. „Už vtedy mal auru, ktorú dnes poznajú všetci. Otváral nám akoby iné Slovensko, hovoril, že my v Bratislave sme liberáli, ale krajina ako celok

vyzerá inak,“ hovorí disident Martin Šimečka.

Ján Chryzostom Korec bol jedným z ľudí, ktorých postihla likvidácia reholí v apríli 1950. V roku 1960 bol odsúdený na dvanásť rokov väzenia, odsedel si osem. Celý život pracoval ako robotník, ako tajne vysvätený biskup sa stal duchovným vodcom podzemnej cirkvi. Jej štruktúry začali s Korcovým súhlasom budovať Vladimír Jukl a Silvester Krčméry, ktorí sedeli vo väzení ešte dlhšie ako Korec -13 rokov.

Anton Hlinka v roku 1951 emigroval do Talianska, kde bol o štyri roky neskôr vysvätený za kňaza. V roku 1971 odišiel do rádia Slobodná Európa v Mníchove, neskôr pôsobil aj v Hlase Ameriky. Hlinka bol hlavnou spojkou katolíckeho disentu v zahraničí, odkiaľ riadil prevoz zakázanej náboženskej literatúry. Na Slovensko prišlo viac ako tristo tisíc kníh. Vďaka Hlinkovi, ktorý mal vybudovanú širokú sieť korešpondentov, bol Západ informovaný aj o prenasledovaní veriacich na Slovensku. (vag), SME, 19.10.2009

Rumunsko, Nová huta: Slováci privítali prezidenta

Kultúra a jazyk Slovákov prežívajú aj v severozápadnej časti Rumunska, v oblasti Bihor. Napriek tomu, že naši krajanovia sa na Slovensko často nedostanú, stále si zachovávajú zvyky a tradície svojich predkov. Dôkazom je napríklad pôvodný folklór.

Redaktor STV: „Prezident Ivan Gašparovič spolu s manželkou v Rumunsku navštívili aj komunitu Slovákov, žijúcu v Novej hute.“

Augustín Albert, starosta a kňaz obce Nová huta: „Vaša návšteva vážený pán prezident, je pre celý tento kraj historická. Prezident Slovenskej republiky so svojou delegáciou k nám zavítal po prvý raz a my si to nesmierne vážime.“

Ivan Gašparovič, prezident SR: „Je to pre mňa veľmi dôležitý deň. Vidieť svojich krajanov, pohovárať sa s nimi tak ďaleko od vlasti ich prarodičov.“

Redaktor STV: „Prví krajanovia sa do rumunských hôr prisťahovali za vlády Márie Terézie, keď v obciach

Stará a Nová huta vznikli prvé sklárne, v ktorých pracovali Slováci z Gemera a Kysúc. Na území s rozlohou takmer 1500 km² žijú potomkovia Slovákov, ktorí na toto územie prišli pred takmer 200 rokmi. Svoje kultúrne dedičstvo a ľudové obyčaje si tu naši krajanovia zachovali dodnes. Slovenský folklór v obci prežil aj vďaka miestnej škole s vyučovacím jazykom slovenským.“

Riaditeľka školy: „Láska k našim deťom a k Slovákom nám k tomu pomáha, že sme si neopustili rodný kraj a že cítime, že sme tuná potrební.“

Redaktor STV: „V obci Nová huta dnes žije takmer 1300 ľudí, z toho je iba 19 Rumunov a 4 Maďari. Všetci ostatní obyvatelia sa hlásia k slovenskej národnosti. Slovenčinu počúť v obci Nová huta na každom kroku. Slováci, ktorí žijú v týchto často tvrdých podmienkach, nezabudli na svoju kultúru, ani na jazyk.“

Tomáš Pilz

STV Jednotka, 18.10.2009

Omša v dome smútku

Aj v dnešnú nedeľu smerujú kroky veriacich do kostola na omšu, no nie všetci sa modlia v kostole. Asi 300 rímsko-katolíckych veriacich v obci Zalužice pri Michalovciach chodí na omše do domu smútku. Zdá sa vám to čudné či morbidné? Pre miestnych veriacich to však bolo najlepšie náhradné riešenie. Ich kostol je totiž v rekonštrukcii.

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Keď dedičania prechádzajú okolo kostola, jeho bránu míňajú, v chôdzi však pokračujú ďalej až na koniec skončia v neďaleko dome smútku. Keď sa kostol začal rekonštruovať veriaci hľadali nové priestory kde sa budú dočasne modliť. Kultúrny dom zavrhlí kvôli vzdialenosti a tak sa presunuli do susediaceho Domu smútku.“

Vladimír Novák, správca farnosti Zalužice: „Sme tam umiestnili prenosný bohostánok a vlastne aj obetný stôl tak, aby vlastne zodpovedal všetkým tým liturgickým predpisom.“

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Veriaci sú so svojim rozhodnutím spokojní. Na tom, že slúžia omše v priestoroch kde sa naposledy lúčia so svojimi príbuznými sa vraj nepozastavujú. Všetko je totiž ako sa hovorí s kostolným poriadkom.“

Anketa: „To vôbec nám to nevadí, lebo v iných krajinách majú hoci aj v stodole, alebo kde majú.“

Anketa: „Ja myslím, že všetko je tu v poriadku dobre.“

Anketa: „Keď sa opravuje kostol tak musia byť len také.“

Peter Sabo, redaktor TV JOJ: „Takéto dočasné riešenie schválila aj cirkev. Zrejme kvôli morbidnosti sa však v priestoroch Domu smútku nesobášia a ani nekrstí. Výnimka platí len pre klasické omše.“

Vladimír Novák, správca farnosti Zalužice: „Morbidné? Prečo by mu to muselo slúžiť len vlastne k pohrebu ak vlastne je nutnosť využiť tie priestory aj iným spôsobom a tie priestory sú požehnané tak ako sú požehnané trebárs kostol.“

Peter Sabo, JOJ, 18.10.2009

Kruciáta

Drogy, alkohol či gamblerstvo. Tieto ale aj iné závislosti spojili ľudí, ktorí si tento víkend naplánovali v Levoči na 11. ročníku sympózia alebo kruciáty. V rámci neho absolvovali päť po krčmách. Dobré počujete, naša kamera bola pri tom.

Veronika Jankalová, redaktorka TV JOJ: „Kruciáta nesie v sebe znamenie kríža a práve závislosť je jeden kríž, ktorý tlačí k zemi mnoho ľudí. Kruciáta alebo krížová cesta, ulicami Levoče má 14 zastávok priamo pred miestnymi pohostinstvami.“

páter Roman Gažúť, minoritný kňaz, spoluorganizátor: „Zastavenia sú vlastne pri pohostinstvách. Nie že by sme protestovali proti tým pohostinstvám, kruciáta chce dať akoby takú pomocnú ruku ľuďom závislým, ktorí sú už zotročení, ktorí už sa sami nemôžu dostať zo závislosti.“

Členka kruciáty: „Chceme sa odnaučiť od alkoholu lebo sme závislí na alkohole a kvôli tomu alkoholu nám zobrali aj deti. Podľaňha som alkoholu, lebo no cítila som sa sama.“

Člen kruciáty: „Som alkoholik, chcem vedieť čo je tá kruciáta. Som tu druhý krát a verím, že sa mi to podarí.“

Veronika Jankalová, redaktorka TV JOJ: „Križovej cesty sa nezúčastňujú len ľudia, ktorí bojovali alebo bojujú so závislosťou, ale aj ich príbuzní, ktorí často krát trpia viac ako oni.“

Syn bývalého alkoholika: „Som sa rozhodol to obetovať za môjho ocka, ktorý mal s tým dosť veľký problém a abstínuje už 9 rokov.“

Matka bývalého alkoholika: „Ja som mala syna alkoholika a teraz piaty rok nepije, to veľmi vďačím Pánu Bohu. Nikto ho nechcel, ani brat, ani sestry aj ja sama som sa ho ako keby zriekala.“

Veronika Jankalová, redaktorka TV JOJ: „Úlohou kruciáty - križovej cesty je oslobodiť človeka, ktorý trpí pod váhou kríža závislosti. Ak sa aspoň jeden závislý človek čo len na chvíľ očku pozastaví nad slovami týchto ľudí, tak potom má levočská kruciáta svoj význam.“

Syn bývalého alkoholika: „Chcel by som dať takú výzvu všetkým, ktorí nás počúvajú, ktorí majú problém s alkoholom, aby sa nebáli priznať si to a vyhľadať pomoc.“

TV JOJ, 18.10.2009

Od prostej ľudovosti až po monumentálnosť

Opera Slovenského národného divadla sa vrátila k Bohuslavovi Martinu, uviedla jeho Hry o Márii. Napriek výraznej duchovnej téme ich možno vnímať aj ako čisto hudobný skvost.

Martinů sa po svojom dlhoročnom kozmopolitnom období v polovici tridsiatych rokov minulého storočia v niekoľkých závažných dielach vrátil k českej ľudovej tradícii. V porovnaní s radikálnym folklorizmom Igora Stravinského je však jeho prístup oveľa prostejší - nehľadá korene ľudového prejavu, vracia sa do detského sveta piesní a príbehov.

Cyklus legend Hry o Márii prináša originálnym spôsobom dve hry s dvomi prológmi, ktoré spája tematika Matky Božej.

Z kláštora k rozkoši

Opera sa začína prológom Panny múdre a panny pochabé, jeho text upravil Vítězslav Nezval. Nasleduje prvá hlavná hra, Mariken z Nimegue, mirákel v jednom dejstve, ktorý podľa flámskej legendy preložil Vilém Závada.

Hra sa sčasti odohráva ako divadlo na divadle, spevácky zbor buď komentuje scénu, alebo sa stáva divákom, alebo sa aktívne zúčastňuje na hre. Druhý prológ, pastorel Narodenie Pána, je komponovaný na texty moravskej ľudovej poézie. Druhá hlavná hra Sestra Paskalina je legenda podľa Juliusa Zeyera a starších ľudových prameňov. Mladá rehoľníčka zvedená diablom

odchádza z kláštora, aby sa oddala rozkošiam. Jej funkciu zatiaľ v kláštore zastáva samotná Panna Mária.

Extrémne kontrasty

Ústrednou postavou nového koncertného predvedenia sa stal dirigent Jaroslav Kyzlink. Sám pred premiérou povedal, že dielo je jeho srdcovou záležitosťou a z hudobného nastudovania to cítiť. Motivoval Orchester Opery SND na presný a strhujúci výkon. Skvele zvládol extrémne kontrasty partitúry, ktorá sa pohybuje od prostej ľudovosti cez dirigentovi očividne blízky neoklasicizmus, plnokrvný symfonizmus až po monumentálne oratórium, kde sa skvelo predviedol Zbor opery SND pod vedením zbormajstra Pavla Procházkou.

Zážitok aj bez divadla

Kvalitnému sólistickému ansámbľu bez výraznejšieho slabšieho miesta dominovali výkony Kataríny Štúrovej v štýlovej kreácii Mariken, skvelého Gustáva Beláčka ako suverénneho Diabla a Adriany Kohútkovej v hlbokkej psychologickej štúdií Paskaliny. Hovorené postavy Principála a Rozprávača stvárnil s mimoriadnym porozumením diela herec Boris Farkaš.

Napriek absencii divadelnej zložky pripravila Opera SND svojim príspevkom k skladateľovmu výročiu prvotriedny zážitok.

Jozef Červenka, operný publicista
SME, 19.10.2009

Toto sú najsexi politici

Najpriťažlivejšou líderkou na svete je Julia Tymošenkova, najmenej sa ľuďom páči pápež Benedikt XVI. a severokórejský vodca Kim Čong-il. Vychádza to z internetového hlasovania, ktoré zverejnil na svojej stránke britský denník Daily Telegraph.

Podľa výsledkov hlasovania je najsexi politikom stojacim v čele štátu ukrajinská premiérka Julia Tymošenkova. Po nej nasleduje nórsky premiér Jens Stoltenberg a tretiu priečku obsadil 29-ročný kráľ Bhutánu Džigme Khesar Namgjal Wangčuk. Prekvapením je 12. priečka bieloruského prezidenta Alexandra Lukašenka, ktorý nechal za sebou aj amerického prezidenta Baracka Obamu.

Ten skončil až na 15. mieste a pár

miest za ním, na 18. mieste, poslali ľudia populárneho ruského prezidenta športovca Vladimíra Putina.

Náš premiér Robert Fico obsadil 146. miesto.

Umiestnil sa síce pred českým kolegom Janom Fischerom (167.), ale až za maďarským prezidentom Lászlóom Sólyomom (125.) Ktovieaký úspech nezožal ani samotný taliansky premiér Silvio Berlusconi na 65. priečke.

Na poslednom 172. mieste sa nachádza vodca komunistickej Severnej Kórey Kim Čong-il. O jednu priečku vyššie sa dostal pápež Benedikt XVI.

O najsexi lídrovi sveta mohli ľudia rozhodnúť hlasovaním na stránke Hottest Heads of State.

(tasr, mš)

Plus jeden deň, 19.10.2009

Za kňazov svätíl ženatých mužov aj ženy

Tajní biskupi siahali aj po netradičných riešeniach, niektoré rozhodnutia vyvolali v tajnej cirkvi rozruch.

Tlak komunistického režimu na cirkev bol silný. Taký silný, že tajný biskup z Brna Felix Mária Davídek porušil aj stáročné tabu katolíkov. Za kňazov vysvätil ženatých mužov aj ženy.

Davídek vysvätil asi 15 biskupov a zhruba 160 kňazov. Po roku 1989 väčšina z nich neprijala podmienky oficiálnej cirkvi a zostala zatrpknutá. Podľa prijatých pravidiel sa mali ženatí kňazi stať trvalými diakonmi bez možnosti slúženia omše a spovedania. Ak boli vdovci, mohli sa stať kňazmi.

Ženatí kňazi mohli zostať kňazmi, len ak boli svätení ako gréckokatolíci. Svätenie žien bolo vyhlásené za neplatné a tajní davidkovskí biskupi sa museli zdržať výkonu svojho úradu.

„Svätil ďalších biskupov bez toho, aby sa s niekým radil“, čo bolo proti pravidlám tajnej cirkvi. „Bol to krok vedľa“, hodnotí dnes František Mikloško. Naopak, saleziánsky kňaz Anton Srholec si myslí, že vysvätení ženatí kňazi boli pre cirkev veľkým prínosom.

Davídek spustil nekontrolovanú lavínu svätení, ktorá bola do jeho vysviacky prísne kontrolovaná a utajovaná. Zásada v tom čase znela: jeden aktívny biskup a druhý v úzadí. Ten by nastupoval po tom, ako by prvého uväznili.

Briansky tajný biskup sa pádu komunizmu nedožil, zomrel rok predtým. Za činnosť ho aj väznili a za mrežami tvrdo prenasledovali.

Prvým tajným biskupom na Slovensku bol jezuita Pavol Hnilica už v roku 1951. Väčšina tajných biskupov bola z tejto rehole. Hnilica zasa vysvätil za biskupa Jána Chryzostoma Korca (1951), ktorý bol v tajnej cirkvi najväčšou morálnou autoritou. Korec za tajných kňazov svätíl zásadne rehoľníkov a členov hnutia Fatima, nad ktorými mali morálnu záštitu čelní predstavitelia tajnej cirkvi Vladimír Jukl a Silvester Krčméry.

Korec za svoju činnosť strávil vo väzení osem rokov (1960 - 1968), odsúdený bol režimom za vlastizrada.

(jkr), SME, 20.10.2009

Tajná cirkev fungovala na dôvere

Veriaci sa každý týždeň stretávali v bytoch a cez prázdniny chodili do hôr na chaty

20 ROKOV SLOBODY: Ako pracovala tajná cirkev

Do tajnej cirkvi bolo ťažké sa infiltrovať, lebo viera v Boha sa nedá dlho fingovať, tvrdí František Mikloško.

Tajné stretnutia po bytoch a na chatách, krycie mená tajných kňazov, pašovanie zakázanej literatúry a tlačenie samizdatov ako v stredovekých manufaktúrach. To všetko a sledovanie ŠtB patrilo k tajnej cirkvi, do ktorej sa pred rokom 1989 zapojili stovky aktívnych veriach. Niekoľkí za to zaplatili životom, iní skončili vo väzení. Mnohí mali problém študovať, či najstí si primeranú prácu.

Práca s mladými

„Tajná cirkev bola stredoeurópsky, dokonca svetový fenomén“, hovorí jeden z jej predstaviteľov, dnes poslanec František Mikloško. Nič podobné v iných socialistických krajinách neexistovalo.

Katolícky kňaz Anton Srholec pripomína, že rozdiel bol aj medzi českou a slovenskou tajnou cirkvou. „V Česku bola na vyššej úrovni - kultúrne, teologicky či organizačne“, vysvetľuje Srholec. Na Slovensku to bolo folklórnejšie - púte alebo stretnutia mládeže na chatách.

V sedemdesiatych rokoch sa rozbehlo organizovanie stretnutí vysokoškolských študentov. „Keď išiel študent na vysokú školu, aby sa vo veľkom meste nestratil, dostal často od miestneho kňaza kontakt, na koho sa môže obrátiť, a ten ho zavedie a zoznámi so skupinkou veriach mladých. Tí sa stretávali tajne, pretože to bol trestný čin“, vysvetľuje ďalší organizátor, kňaz Daniel Bédi.

Mladí sa zvykli stretávať každý týždeň. K dispozícii bolo viac bytov, ktoré striedali. „Najskôr sa čítalo Písmo sväté, meditovalo sa“, opisuje Mikloško. Následne študovali, najčastejšie dejiny cirkvi, na záver prebrali bežné spoločenské či politické témy. Organizátori stretnutí boli vyškolení v tzv. Klube laického apoštolátu. „Učili sa ako organizovať výlet, púťavo priblížiť kresťanskú vieru, ale aj ako sa správať pri kontakte s ŠtB“, hovorí Bédi.

Spravidla dvakrát do roka orga-

nizovali aj výlety na chatách - v lete a v zime. „Hrali sme futbal, v noci strážili chatu, mali indiánske mená a učili sa zakladať oheň“, opisuje výlety Ján Kubiš zo Zvolena, ktorý chodieval odmalička. Jediné, čím sa náboženské výlety líšili, bola modlitba. „Modlili sme sa ráno, večer a pred jedlom i po jedle.“

Veľký dôraz sa kládol na bezpečnosť. „Keď sme išli na chatu na Drábsko za Hriňovou, z auta sme vystúpili tri kilometre od nej a hrebeňovkou sme prišli k nej“, opisuje zvolenský aktivista. Tak sa dalo zbaviť eštabákov.

Nie vždy to vyšlo. Mikloško spomína na kňaza Jozefa Labudu, ktorého eštabáci chytili počas duchovných cvičení na chate. Zavreli ho.

Nasadených vycítili

Ostražití boli aj na stretnutiach v bytoch. Chodilo sa na ne aj z nich po jednom či dvoch v časových intervaloch. Ľudia, ktorí vedeli, že ich odpočúvajú, sa rozprávali pri zapnutom rádiu. Tajný biskup Ján Chryzostom Korec mal rúru, cez ktorú sa rozprával s návštevami, aby hlas nešiel do miestnosti. Ľudia sa oslovovali krstnými menami a tajní kňazi mali krycie meno. Komunikácia sa riadila zásadou, kto nič nevie, nič neprezradí. Nikto sa zbytočne nevypytoval na podrobnosti.

ŠtB vedela o tajnej cirkvi oveľa menej, ako potrebovala. Prezradenia podľa Mikloška nedosahovali ani percento. Odhaliť špióna nebolo až také ťažké. „Riadili sme sa prirodzeným inštinktom“, hovorí. Viera v Boha sa podľa neho nedá dlho fingovať.

Tajná cirkev

Činnosť

- organizovanie stretnutí, púti a táborov pre veriach
- pašovanie, tlač a dodávanie literatúry pre veriach
- tajné svätenie kňazov a biskupov
- povzbudzovanie veriach

Najvýznamnejšie udalosti

- hladovka bohoslovcov v bratislavskom kňazskom seminári (21. októbra 1980)
- cyrilometodská púť na Velehrade (6. a 7. júla 1985)
- sviečková manifestácia v Bratislave (25. marca 1988)

Ján Krempaský, SME, 20.10.2009

Pašovali colníci aj turisti

Náboženskú literatúru prevážali v autách s dvojitým dnom aj v batohoch cez Tatry.

Špeciálne upravené autá, lietadlo bez pilota či vysokohorské túry s modrými ruksakmi. Pašovanie náboženskej literatúry cez hranice tajná cirkev doviedla takmer k dokonalosti. Riziko väzenia za to bolo veľké.

„Organizoval to páter Anton Hlinka,“ vysvetľuje František Mikloško. Náboženskú literatúru k nám spočiatku pašovali holandskí protestanti a Nemci. „Mali špeciálne upravené autá s dvojitými dňami a stenami.“ V Bratislave bola na starej ceste malá pumpa. Keď na ňu Nemci prišli, pumpárke ukázali na papieriku heslo. Žena sadla do auta a odviezla ich do domu, kde knihy vyložili. Potom ešte museli knihy rozviezť po celom Slovensku. Tento typ pašovania sa skončil, keď sa

o tom niektorí Holanďania zmienili pre televíziu.

„Keď to vybuchlo,“ spomína Mikloško, „prišli za nami, či by sme nešli na model lietadla bez pilota, ktoré by letelo tesne nad zemou, aby ho nezachytil radar.“ Slovenskí aktivisti mali nájsť za Bratislavou lúku, kde to lietadlo pristane, vyložia sa vrecia s knihami a lietadlo sa vráti späť. „Na to sme už nemali nervy,“ smeje sa Mikloško.

Knihy prichádzali aj z Poľska. Organizovali to poľskí kňazi. „Oni aj my sme mali osem modrých batohov. Oni plné, my prázdne,“ opisuje stratégiu poslanec. „Turisti“ sa stretli na hrebeni Roháčov pri hraničnom kameni a vymenili si batohy.

Náboženskú literatúru vozili aj z Maďarska. „Bolo to dohodované s colníkmi, keď boli na hranici, tak zásielka kníh prešla.“

(jkr)
SME,20.10.2009

Františkánov oslobodili

Kauza Františkáni sa skončila. Polícia zastavila trestné stíhanie troch mníchov za údajné zneužívanie maloletých chlapcov. Dôvodom bol nedostatok dôkazov a zmenené výpovede údajných obetí.

Michal Hečko, redaktor TV Markíza: „Polícia obvinila františkánskych mníchov pred niekoľkými mesiacmi. Vtrhli do kláštora a zaistili tam počítače, či dévedečka. Chlapci dvakrát vypovedali, že ich mníši sexuálne zneužívali. Asi pred mesiacom sa však v relácii Paľba priznali, že klamali. Následne zmenili výpoveď. Od dnes už Františkánov za podozrivých nepovažuje ani polícia.“

Tatiana Kurucová, hovorkyňa KR PZ Bratislava: „Vzhľadom na to, že prišlo k zásadnej zmene, že chlapci zmenili svoje výpovede,

vyšetrovateľ spracoval návrh na zastavenie trestného stíhania a celý spisový materiál odstúpil na príslušnú okresnú prokuratúru.“

Michal Hečko, redaktor TV Markíza: „Jeden z chlapcov dokonca pred našimi kamerami určil miesto aj osobu, ktorá ho mala zneužívať. Údajne išlo o ich rodinného známeho.“

zneužívaný chlapec: „Povedal mi, aby som ho bozkával, potom si dal dole ako oné gate, trenky.“

Michal Hečko, redaktor TV Markíza: „Muž priznal, že chlapcovi platil, no údajne za pomocné práce. Zneužívanie odmietol. Polícia ho už vypočula, no zatiaľ v tomto prípade nie je nikto obvinený. Na celej veci však aj naďalej pracujú.“

Michal Hečko
Markíza, 22.10.2009

Zastavili trestné stíhanie

Polícia zastavila trestné stíhanie Františkánskych mníchov v kauze údajného zneužívania maloletých chlapcov. Vzhľadom na to, že údajné obeť zmenili výpovede vyšetrovateľ spracoval návrh na zastavenie trestného stíhania a celý spis odstúpil na okresnú prokuratúru v Bratislave I.

JOJ, 22.10.2009

Cirkev a trest smrti

Katolícka cirkev pripúšťa trest smrti, aj keď preferuje miernejšie tresty. Povedal to šéf tlačovej kancelárie Konferencie biskupov Slovenska. Podľa cirkvi by sa po absolútnom treste malo siahat' len vo výnimočných prípadoch.

Podľa hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozefa Kováčika sa ako v cirkvi, tak aj v spoločnosti hlása požiadavka trestu smrti zrušiť, alebo úplne obmedziť. Zároveň tvrdí, že sa k poprave páchatel'a nemá siahat' inokedy ako v prípade absolútne nutnosti.

JOJ, 19.30, 19.10.2009

Diecéza v bankrote

Katolícka diecéza v americkom Wilmingtone vyhlásila bankrot deň predtým, ako sa mal začať súdny proces za sexuálne zneužívanie. Podľa zákona tak bude proces odročený.

Od vypuknutia škandálu so zneužívaním v Bostonskej arcidiecéze z roku 2002 je to siedmy prípad, keď niektorá diecéza čelila konaniu o odškodné.

Thomas Neuberger, advokát 88 údajných obetí, si myslí, že vyhlásenie bankrotu je zúfalou snahou ukryť pravdu a škandalózne dokumenty pred verejnosťou.

Podľa neho to diecéza môže robiť, lebo dúfa, že niektoré obeť zomrú skôr, než sa dostanú na súd.

(sim), Plus jeden deň, 20.10.2009

Olympionik okrádal turistov

Skutočne kuriózný úlovok sa podaril talianskej polícii, keď zatkli bývalého strieborného medailistu v boxe z olympiády 1988 v Soule.

Rumun Daniel Dumitrescu okrádal vo Vatikáne zahraničných turistov.

Aby nebol nápadný, robil to v preoblečení za policajta. Talianski muži zákona dostali viacero upozornení na „falošného kolegu“ a zatkli ho v momente, keď legitimoval nemeckého turistu. (tasr), Plus jeden deň, 20.10.2009

Povolili tabletku na potrat

Umelé prerušenie tehotenstva bude jednoduchšie. Na vyvolanie potratu postačí jedna tabletká. Onedlho ju začnú používať talianski lekári. Tamajšie úrady dali potratovej tabletke zelenú aj napriek odporu cirkvi. Niektorí odborníci vystríhajú, že pár žien po jej užití už zomrelo.

Lekári, ale tvrdia, že ženy, ktoré

zomreli užili potratovú tabletku nesprávne, alebo mali iné zdravotné komplikácie. Tabletku budú Taliani podávať iba v nemocniciach ako alternatívu k chirurgickému zákroku. Ak niekto podá tabletku žene doma, môže ísť do väzenia. Cirkev ju nepovažuje za liek, ale za smrteľný jed. **JOJ, 19:30, 21.10.2009**

V kostole v Ružomberku - Hrboltová majú netopierov

Veriaci v ružomerskej mestskej časti Hrboltová si už zvykli, že v kostole majú spoločnosť. Od jari do jesene im nad hlavami býva 450 samíc netopiera veľkého. Ide o chránený druh a Ružomberčania ho z kostola nevyháňajú. Naopak, povalu prispôbili na ešte lepšie spolužitie človeka s naším jediným lietajúcim cicavcom. Ako a prečo? Zaujímalo Milana Veleckého.

Redaktor: „Mať 450 netopierov nad hlavou, môže byť pre niekoho nočná mora. V ružomerskej časti Hrboltová to berú ako samozrejmosť. Od jari do jesene im pod strechou kostola býva jedna z najväčších kolónií netopiera veľkého na Slovensku. V kostole to bolo poznať. Najmä podľa zápachu a trusu. Priznáva Peter Olexák, farár: „Nečistilo sa to tak pravidelne a boli dosť značne poškodené drevené konštrukčné časti strechy, rovnako aj všetky kovové súčasti strechy boli veľmi skorodované a hrozilo, že spadne schodisko do zvonice.“

Redaktor: „A z podkrovia vynesli viac ako 30 vriec trusu. No nielen to. Na povale pribudla akási falošná podlaha.“

Peter Olexák, farár: „To je drevená podlaha, na ktorej je igelit, tam sa teraz zachytáva tento trus, teda aj tá manipulácia pri čistení je jednoduchšia. Vlastne sme sa tak vyhli tomu, že nemusíme chodiť po klenbe a zaťažovať ju ešte rôznymi otrasmami a chodením.“

Redaktor: „Projekt obnovy kostola podporili Ružomerské celulózky aj preto, že možno práve oni do Hrboltovej netopiere prilákali. Objasňuje Ľubomír Čech, hovorca Ružomerských celulózok: „V blízkosti kostola, v ktorom sídli tieto netopiere, sa nachádza čistiareň odpadových vôd /ČOV/, ktorú máme v našom vlastníctve, no a práve mikroklima, ktorá je spôsobená touto ČOV spôsobuje, že sa tieto netopiere v tejto oblasti nachádzajú.“

Redaktor: „V Liptove je to asi najväčšia kolónia netopiera veľkého. Je zákonom chránený a Martin Ceľuch, zo Spoločnosti pre ochranu netopierov je rád, že z kostola ich nevyháňajú.“

Martin Ceľuch, Spoločnosť pre ochranu netopierov: „V týchto častiach v zemepisnej šírke žije len vďaka tomu, že využíva podkrovia ľudských stavieb. V južnej Európe možno je ich viac, ale u nás vlastne len v podkroviach.“

Redaktor: „No Ružomberčanom ani nenapadlo, že by vstupy do podkrovia kostola zatvorili a zabránili tak príletu netopierov. Správca farnosti v Hrboltovej Peter Olexák si život bez lietajúcich spoločníkov nevie ani predstaviť.“

Peter Olexák, farár: „Tu je blízko čistička a je tu väčšia vlhkosť. Tzn. aj viac hmyzu. Tie netopiere tu majú aj tie svoje teritória na lovenie a to pomáha aj nám, napríklad v lete tu skoro niet komárov vďaka netopierom.“

Rádio Slovensko, 20.10.2009

Kuriózný prepád banky

Úplne nečakaný scenár mal prepád pobočky banky v americkom Indianapolise. Keď ozbrojený muž nútil úradníčku, aby mu dala peniaze z pokladne, tá sa rozplakala a začala hovoriť o Bohu. Zlodeja to vyviedlo z miery až tak, že ju prosil o modlitbu a o chvíľu sa modlili obaja. Napokon sa objali a zlodej odkráčal domov. Na druhý deň sa udal na políciu. **Markíza, 21.10.2009**

BEZBOŽNÝ VIETOR

Prírodné živly sa človeku neklaňajú. Že to platí aj pre takú autoritu, akou je pápež, dokázal roztopašný vietor počas jeho pravidelnej audiencie na Námestí sv.

Petra vo Vatikáne. Benediktovi XVI. však jeho vyčítanie veľmi neprekážalo.

S úsmevom pokračoval v reči napriek tomu, že mu sutana zakrývala hlavu. **(sim)**

Plus jeden deň, 22.10.2009

Vít'az dňa

Pápež Benedikt XVI. zmierňuje napätie s 500-tisíc tradicionalistickými anglikánmi: aj ženatí pastori sa už budú môcť stať kňazmi. Konštitúcia, o ktorej už Vatikán oficiálne informoval, predpokladá možnosť vysvätenia ženatých anglikánskych seminaristov na katolíckych kňazov. Je to veľký obrat pre mužov cirkvi, ako je napríklad kňaz z talianskeho Bari Nicola Lopolito, teraz anglikánsky kaplán Edinburskej univerzity. **PRAVDA, 22.10.2009**

Žilinská diecéza zmenila projekt svojho nového sídla

Žilinská diecéza zmenila projekt svojho nového sídla. Začína ho definitívne stavať. Predpokladaná doba výstavby diecézneho centra je 18 mesiacov v plánovanom rozpočte do 4 miliónov eur. Biskupský úrad so svojimi inštitúciami sídli od vzniku diecézy v provizórnych prenajatých priestoroch.

Rádio ZET, 22.10.2009

TK KBS. SK